

عنوان مقاله:

نظریه وحدت متعالی دین

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 6، شماره 13 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسینعلی ترکمانی - استادیار گروه الهیات، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

محمدرضا فریدونی - استادیار گروه الهیات، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

رضا کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به صورت تحلیلی- توصیفی با روش کتابخانه ای در حوزه علوم قرآن و حدیث انجام گرفته است و در پی بیان نظریه ای جدید است که میان اختلاف دیدگاه ها در مورد نسبت ادیان، داوری نماید. قرآن، به کلمه مساوی (کلمه سواء) دعوت می کند. این کلمه مساوی «اسلام» است، اما اسلام نه به معنای ظاهری، بلکه به معنای تسلیم و پرستش بی شریک خدا. به شرط آن که این حرکت تحت هیمنه و شهادت رسول خاتم(ص) و امت وسط او باشد. در این پژوهش چنین نتیجه گرفته می شود که علی رغم طرح نظریات مختلف در باب وحدت یا کثرت ادیان، قرآن مستقلا دارای بیانی متفاوت و ویژه در باب مناسبات میان ادیان است که می توان آن را «وحدت متعالی دین»، نام گذاری نمود که ویژگی های منحصر به فردی دارد که عبارتند از لزوم رسوخ در دین و دعوت ادیان به توحید از مسیر دینی منحصر به هر یک از آن ها، مبارزه با انحصارگرایی و لزوم تعالی مسلمانان برای وحدت، بیان نقش شیعه در تحقق وحدت ادیان، پس از تفسیر حداقلی از امت و بیان عمودی بودن شهود امت بر مردم

کلمات کلیدی:

وحدت، کثرت، ادیان، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210566>

